

Søndagsbrev 14. juni 2020 fra Vrå Baptistkirke.

Kære Menighed!

Lad os fortsat være til støtte, trøst og opmuntring for hinanden
i denne virusramte tid!

Sig mig er det snart jul....?

Der bliver skrevet så meget i pressen om ”pakker” og ”mens vi venter på, der bliver åbnet op”, (i følge god, dansk grammatik hedder det enten ”vi åbner” eller ”vi lukker op” - men nok om det)

Endelig, endelig kunne vi komme tilbage til kirken og LUKKE OP, sidde sammen, synge sammen, glædes over lovsang og tale, og nadver! Vi kunne drikke kaffe, vi kunne snakke, lave aftaler, vi kunne DELE LIV.

Børnene kunne komme i børnekirke, løbe rundt og spise småkager i en intens duft af sprit!

Og det hører til pinsens underværker: det fysiske samvær. Kirke må have krop. Kristendom er fysisk. I julen bliver Gud selv inkarneret, iklædt krop for at være troværdig.

Når der står om de første kristne, at de dagligt mødtes i deres kirke, som var templet, de mødte hjemme hos hinanden, de spiste sammen, de bad sammen af hele deres hjerte og de delte deres mad og penge med hinanden så alle fik det, de behøvede, så var det en fysisk manifestation af Helligånden blandt dem.

Og sådan er det også i dag!

Vi vil gerne være lovlydige, og vi er opmærksomme på alle de Covid-19 regler, der gælder os i kirken.

Men er vi for lovlydige? Har vi ventet for længe med at lukke op? Er der noget, der er gået tabt, eller har det bare været godt med nedsat kirkeaktivitet?

Der kan i hvert fald være meget at indhente med hensyn til fysisk samvær, ikke mindst for de mest isolerede under krisen.

Det kan blive jul i juli!

Vi kan blive den gave til hinanden, som vi trængte til, ønskede os, blev overraskede over. Nu har vi en slags adventstid. Forventningstid til det, der nu kommer til at pible frem i menighedsfællesskabet.

Den store ”pakke” i kirken er jul, påske og pinse, og nu lever vi i pinsens lys og varme. Tiden hvor vi får øje på hinanden og ser på hinanden (ved Guds hjælp) med nye, kærlige øjne. Alle de små pakker, som binder os sammen er gudstjenesterne de almindelige søndage, fællesspisningerne, bibeltimerne tirsdag formiddag, arbejdslørdagene, spejdermøderne mm. De pakker er som madpakker, hvor vi får det daglige brød. Det kan være godt nok og nødvendigt at spise alene både den fysiske og åndelige føde – men det er bedst at spise sammen, både maden og det sjælelige og åndelige samvær.

Jesus er gaven til alle mennesker til alle tider.

I Efeserbrevet står en vidunderlig lovprisning af Gud for hvad han er og gør: ”Lad os hylde Gud. Han er far til Kristus, og gennem ham har han givet os al sin åndelige velsignelse, der kommer fra himlen.”

Læs gerne Efeserbrevet 1, 3-14 om Guds store gavepakke til menneskeheden.

Velsignet søndag!

Kærlig hilsen Anne-Marie Winther, præst,

40 32 52 81

amhwinther@gmail.com

Anne-Marie Winther

Helligånden er:

”Helligånden er.

En brusende vind:

Han hvirvler de faste vaners støv bort.

Et stille vindpust:

Han kender kun det enkle og uanselige.

En vid horisont:

Han fører os ud af hverdagens snæverhed.

Et brændende hjerte:

Han kender ikke til dorskhed og fortvivlelse.

Et klart lys:

Han fordriver livets dunkelhed.

Et lydhørt øre:

Han lytter, som ingen anden gør det.

Et åbent blik:

Han afdækker alle problemer og ser ind i hjertet.

En udstrakt arm:

Han lever i længsel efter Guds verden.

En råbende stemme:

Han kender din tid og dine evner.” Amen.